

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112010877
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7112010877.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Miroslava Baňackého, v trestnej veci proti obžalovanému I. C. a spol., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 8T/57/2012 zo dňa 14. 9. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u všetkých obžalovaných.

Obžalovanému U. F., nar. XX. 7. XXXX vo Q. nad
S., trvale bytom M.
nad S., ul. X. č. XX,
súkromný podnikateľ

u k l a d á

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere

2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 61 ods.1, 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 2 (dvoch) rokov.

Obžalovanému H. F., nar. XX. 8. XXXX v X.,
trvale bytom M. nad
S., ul. X. č. XX,
súkromný podnikateľ

u k l a d á

podľa § 277 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere

2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Obžalovanému X. Q., nar. XX. 6. XXXX v W.,
trvale bytom O. č. XX,
súkromný podnikateľ

u k l a d á

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere

2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Obžalovanému E. O., nar. XX. 8. XXXX v O., trvale
bytom O., ul. F. č. XX
súkromný podnikateľ

u k l a d á

podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere

1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovanému F. P., nar. 6. 5. XXXX v O., trvale
bytom O., ul. N. č. 8,
prechodne O., M. č. XX
u pána S., súkromný podnikateľ

u k l a d á

podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere

15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/12/2021 zo dňa 4. 8. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach

sp. zn. 8To/71/2021 zo dňa 1. marca 2022, ktorým mu bol uložený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému povinnosť, aby počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia splatil dlžné výživné k rukám matky L. L., nar. 5. 4. XXXX, vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/12/2021.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k obžalovanému I. C. v rozsahu zrušenia vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. P. a odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanému U. i F.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 8T/57/2012 zo dňa 14. 9. 2021 uznal obžalovaných I. C. v bodoch 1- 21/ rozsudku, U. F. v bodoch 2-21/ rozsudku a obžalovaného X. Q. v bodoch 14- 21/ rozsudku vinnými zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a/ (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 Tr. zák., obžalovaného H. F. v bodoch 2/ a 3/ rozsudku zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a/ (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 3 Tr. zák. a obžalovaného E. O. a F. P. v bode 1/ rozsudku zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a (s poukazom na § 138 písm. i) písm. b/ Tr. zák. pre skutky, ktorých sa mali dopustiť tak, že

obž. I. C. ako konateľ spol. L., s. r. o. so sídlom v O.-Q., ul. J. XX, G. : XX XXX XXX (ďalej iba L., s. r. o.) ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny pozostávajúcej najmenej z 9 osôb, ktorej niektorí členovia sú stíhaní v samostatnom vylúčenom konaní, spolčenej za účelom čerpania nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, pôsobiacej v Košickom kraji ale aj inde na celom území Slovenskej republiky, Maďarskej republiky a Českej republiky, najneskôr od začiatku roku 2005 vytvoril sieť fiktívne vzájomne obchodujúcich spoločností a po dohode rôznych členov skupiny za spoločnosť L., s. r. o. sám, resp. prostredníctvom svojej zamestnankyne spoločnosti L., s. r. o. U. W. a ďalších, zabezpečoval vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, a to najmä došlých a vyšlých faktúr, dodacích listov, medzinárodných nákladných listov (CMR), zmlúv, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a prevodov finančných prostriedkov na rôzne bankové účty za účelom predstierania obchodovania s rôznymi komoditami, najmä hutníckym materiálom a PET formami, dal tieto fiktívne doklady zaúčtovať do účtovníctiev odberateľských spoločností vo vytvorenej sieti spoločností ďalších členov organizovanej skupiny, pričom

obž. U. F. ako fyzická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť pod obchodným menom „U. F. - L.“, s miestom podnikania M. nad S., ul. O. XX/XX, G. XXX XX XXX (ďalej iba U. F. - L.) ako ďalší člen organizovanej skupiny po vzájomnej dohode členov skupiny dal zaúčtovať do vlastného účtovníctva fiktívne faktúry spoločnosti L., s. r. o. a tiež sprostredkoval a zabezpečoval

dodávanie fiktívnych faktúr od spoločnosti L., š. r. o. do spoločností T. S., s. r. o., so sídlom L., ul. T. XX, G. : XX XXX XXX (ďalej iba T. S., s. r. o.), Y., s. r. o., so sídlom M. nad S., ul. O. XX (ďalej iba Y., s. r. o.), H. X., s. r. o., so sídlom L., ul. T. XX, G. : XX XXX XXX (ďalej iba H. X., s. r. o.), P. GS, s. r. o., so sídlom O. XX, okr. L., G. : XX XXX XXX

(teraz P. s. r. o., so sídlom L., ul. T. XX/XX - ďalej iba P., s. r. o.) a pre fyzickú osobu vykonávajúcu podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Q. O. - O. s miestom podnikania X., ul. D. P. XXX/XX, G. : XX XXX XXX (ďalej iba Q. O. - O.), neoprávnene si uplatňoval nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty, ďalej vystavoval fiktívne vyššie faktúry na predaj neexistujúceho tovaru do spoločností sídliačich v Maďarsku a

obž. H. F. ako konateľ spoločnosti Y., s. r. o. ako ďalší člen organizovanej skupiny po vzájomnej dohode členov skupiny dal zaúčtovať do účtovníctva spoločnosti Y., s. r. o. fiktívne faktúry od spoločnosti L., s. r. o. a uplatnil neoprávnené vratky nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a vystavoval fiktívne vyššie faktúry na predaj neexistujúceho tovaru zo spoločnosti Y., s. r. o. do spoločností sídliačich v Maďarsku a zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. a H. X., s. r. o. ako ďalší člen organizovanej skupiny po vzájomnej dohode členov skupiny dal zaúčtovať do účtovníctva spoločnosti T. S., s. r. o. a H. X., s. r. o. fiktívne faktúry spoločnosti L., s. r. o. a uplatnil si neoprávnené vratky, nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a vystavoval fiktívne vyššie faktúry na predaj neexistujúceho tovaru zo spoločností T. S., s. r. o. a H. X., s. r. o. do spoločností sídliačich v Maďarsku a

obž. X. Q. ako konateľ spoločnosti F., s. r. o. ako ďalší člen organizovanej skupiny po vzájomnej dohode členov skupiny dal zaúčtovať do účtovníctva spoločnosti F., s. r. o. fiktívne faktúry od spoločnosti L., s. r. o. a uplatnil si neoprávnené vratky nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a vystavoval fiktívne vyššie faktúry na predaj neexistujúceho tovaru zo spoločnosti P., s. r. o. do spoločností sídliačich v Maďarsku a zástupkyňa fyzickej osoby podnikajúcej pod obchodným menom Z. ako ďalšia členka organizovanej skupiny po vzájomnej dohode členov skupiny dala zaúčtovať do vlastného účtovníctva fiktívne faktúry od spoločnosti L., s. r. o. a neoprávnene si uplatnila vratku nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a vystavovala fiktívne vyššie faktúry na predaj neexistujúceho tovaru do spoločností sídliačich v Maďarsku a

obž. E. O. konateľ spoločnosti O. S., s. r. o., so sídlom O., ul. U. trieda č. XX, G. : XX XXX XXX (ďalej iba O. S., s. r. o.), ako ďalší člen organizovanej skupiny po vzájomnej dohode s ďalšími členmi organizovanej skupiny I. C. a obv. F. P. zaúčtoval do svojho účtovníctva fiktívnu faktúru spoločnosti L., s. r. o., ktorú následne zaúčtoval vo svojom účtovníctve

obž. F. P. splnomocnenec spoločnosti M., s. r. o., so sídlom O., ul. X. 5, G. : XX XXX XXX (ďalej iba M., s. r. o.) a následne si neoprávnene uplatnil vratku nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a vystavil fiktívnu vyššiu faktúru na predaj neexistujúceho tovaru pre ďalšieho odberateľa LF G., s. r. o., so sídlom L. XXXX, S., G. : XX XXX XXX (ďalej iba LF G., s. r. o.).

E.. I. C. riadil, koordinoval a zabezpečoval vytváranie fiktívnych obchodných reťazcov aj tým, že zabezpečoval fiktívnych dodávateľov B. IT, s. r. o. so sídlom D. č. XX, W. Bystrica (ďalej iba B. IT, s. r. o.) a L. CZ, s. r. o. so sídlom W. XX, P. F. (ďalej iba L. CZ, s. r. o.) a aj zahraničných odberateľov I. S. O., F. u. XX, XXX XX O., P. (ďalej iba I. S. O.), L. O. XXXX O., F. u. 5, W. Maďarsko (ďalej iba L. O. XXXX O.), U. S. O., O. u. X.X. em. XX, W., Maďarsko (ďalej iba U. S. Kft.), C. S. Kft., X. P. u. XX, Maďarsko (ďalej iba C. S. Kft.), U. K. Kft., F. XX-XX, XXX 00 O., Maďarsko (ďalej iba U. K. Kft.), pričom zadovážil fiktívne prepravné doklady a zabezpečoval potvrdenia fiktívnych vyšších faktúr, pričom jednotliví členovia

organizovanej skupiny potvrdzovali uskutočnenie zdaniteľných plnení za účelom vylákania nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, pričom organizovanou skupinou spáchali skutky konkrétne tak, že

1. obžalovaní I. C., E. O. a F. P.

dňa 26. 5. 2006 na Daňovom úrade Košice I, ul. Garbiarska č. 1 v Košiciach za daňový subjekt M., s. r. o. podal splnomocnenec F. P. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 211.050,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavenú faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 21. 4. 2006 spoločnosťou O. S., s. r. o. ako dodávateľom pre M., s. r. o. ako odberateľa, ktorej predmetom bola predstieraná kúpa stavebného stroja I. v obchodnom reťazci spoločností a ďalších súvisiacich fiktívnych dodávateľských a odberateľských účtovných dokladov spoločností B. IT, s. r. o. - L., s. r. o. - O. S., s. r. o. - M., s. r. o. - LF G., s. r. o., ktoré za spoločnosť M., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať obv. E. O. a za spoločnosť L., s. r. o. dal vyhotoviť a dal zaúčtovať obv. I. C. kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

2. obžalovaní I. C., U. F. a H. F.

dňa 25. 1. 2007 na Daňovom úrade Vranov nad Topľou, Námestie slobody 968 vo Vranove nad Topľou za daňový subjekt Y., s. r. o. podal konateľ H. F. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie

IV. štvrťrok 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.023.271,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry, vystavené spoločnosťou T. S., s. r. o. ako dodávateľom pre Y., s. r. o. ako odberateľa fiktívne faktúry číslo (ďalej len f. č.) 66/10/06 zo 14. 10. 2006, f. č. 67/10/06 z 18. 10. 2006, f. č. 68/10/06 z 20. 10. 2006, f. č. 110/12/06 z 28. 12. 2006, f. č. 111/12/06 z 28. 12. 2006, f. č. 112/12/06 z 29. 12. 2006 a f. č. 113/12/06 z 29. 12. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr v predstieranom obchodnom reťazci spoločností aj s ďalšími súvisiacimi fiktívnymi účtovnými dokladmi spoločností L., s. r. o. - T. S., s. r. o. - Y., s. r. o. - I. S. Kft., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L. s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť T. S., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. a za spoločnosť Y., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať H. F., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

3. obžalovaní I. C., U. F. a H. F.

dňa 26. 2. 2007 na Daňovom úrade Vranov nad Topľou, Námestie slobody 968 vo Vranove nad Topľou za daňový subjekt Y., s. r. o. podal konateľ H. F. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 451.289,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou T. S., s. r. o. ako dodávateľom pre Y., s. r. o. ako odberateľa, f. č. 2007/032, 2007/33, 2007/34 zo dňa 31. 1. 2007, ktorej predmetom bola dodávka bezšvových rúr v predstieranom obchodnom reťazci spoločností L., s. r. o. - T., s. r. o. - Y., s. r. o. - I. S. O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť T. S., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. a za spoločnosť Y., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať H. F., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

4. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 25. 1. 2007 na Daňovom úrade Vranove nad Topľou, Námestie slobody 968 vo Vranove nad Topľou za daňový subjekt U. F. - L. podal U. F. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.576.607,20 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre U. F. - L.

ako odberateľa f. č. XXXXXX zo dňa 1.11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 1.11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 2. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 2. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 3. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 3.11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 6. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 12. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka F. foriem v predstieranom reťazci spoločností aj s ďalšími súvisiacimi fiktívnymi účtovnými dokladmi spoločností L., s. r. o. - U. F.-L. - L. O. XXXX O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a za podnikateľský subjekt U. F. - L. vyhotovil a dal zaúčtovať U. F., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

5. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 26. 2. 2007 na Daňovom úrade Vranov nad Topľou, Námestie slobody 968 vo Vranove nad Topľou za daňový subjekt U. F. - L. podal U. F. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.194.043,70 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre U. F. - L. ako odberateľa f. č. XXXXXX zo dňa 12. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 12. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 15. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 15. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 16. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 17. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 18. 1. 2007, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka PET foriem v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s.r.o. - U. F.-L. - L. O. XXXX O. a v obchodnom reťazci spoločností L. CZ, s. r. o. - L., s. r. o. - U. F.-L. - L. XXXX O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a za podnikateľský subjekt U. F. - L. vyhotovil a dal zaúčtovať U. F., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

6. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 27. 12. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt T. S., s. r. o. podal zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie november 2006, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 2.392.209,40 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa T. S., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 6. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 10. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 15. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 20. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 24. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 11. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr a zvítkov valcovaných za tepla, v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - T. S., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť T. S., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti T. S., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

7. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 25. 1. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt T. S., s. r. o. podal zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie december 2006, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.446.785,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa T. S., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 22. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 12. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr a zvítkov valcovaných za tepla v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - T. S., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s.r.o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť T. S., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti T. S., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

8. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 26. 2. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt T. S., s. r. o. podal zástupca spoločnosti T. S., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 616.397,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa T. S., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 30. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 31. 1. 2007, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka zvitkov valcovaných za tepla v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - T. S., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť T. S., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti T. S., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

9. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 25. 10. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt H. X., s. r. o. podal zástupca spoločnosti H. X., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie september 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 518.890,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavenú faktúru spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa H. X., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 22. 9. 2006, ktorej predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - H. X., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť H. X., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti H. X., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

10. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 27. 11. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt H. X., s. r. o. podal zástupca spoločnosti H. X., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie október 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.313.972,60 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa H. X., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 20. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 22. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 25. 10. 2006, f. č. 060253 zo dňa 25. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 10. 2006, f. č. 060255 zo dňa 29. 10. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka brzdových doštičiek a brzdových bubnov v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - H. X., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť H. X., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti H. X., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

11. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 27. 12. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt H. X., s. r. o. podal zástupca spoločnosti H. X. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie november 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 662.768,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa H. X., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 21. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 24. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 30. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 30. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 30. 11. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - H. X., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť H. X., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti H. X., s. r. o., kde nadmerný odpočet

nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

12. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 25. 1. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt H. X., s. r. o. podal zástupca spoločnosti H. X., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie december 2006, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 790.360,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa H. X., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 27. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 12. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka bezšvových rúr v obchodnom reťazci spoločnosti ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločnosti L., s. r. o. - H. X., s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť H. X., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti H. X., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

13. obžalovaní I. C. a U. F.

dňa 26. 2. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt H. X., s. r. o. podal zástupca spoločnosti H. X., s. r. o. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.562.083,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavenú faktúru spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa H. X., s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 19. 1. 2007, ktorej predmetom bola predstieraná dodávka náplní do tlačiarň v obchodnom reťazci spoločnosti ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L. CZ, s. r. o. - L., s. r. o. - H. X., s. r. o. - U. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť H. X., s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti H. X., s. r. o., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

14. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 25. 1. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt Q. O.-O. podala zástupkyňa spoločnosti O. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie december 2006, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 412.583,50 Sk, kde na vstupe si zaúčtovala fiktívne vystavenú faktúru spoločnosťou P. GS, s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa Q. O.-O., f. č. XXXXX zo dňa 15. 12. 2006, ktorej predmetom bola predstieraná dodávka sanitárnej techniky v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - Q. O.-O. - C. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za podnikateľský subjekt Q. O.-O. vyhotovila a dala zaúčtovať zástupkyňa podnikateľského subjektu Q. O.-O., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

15. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 26. 2. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt Q. O.-O. podala zástupkyňa spoločnosti O. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnenne uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 405.898,90 Sk, kde na vstupe si zaúčtovala fiktívne vystavenú faktúru spoločnosťou P. GS, s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa Q. O.-O., f. č. XXXXXX zo dňa 27. 1. 2007, ktorej predmetom bola predstieraná dodávka náplní do tlačiarne v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - Q. O.-O. - U. K., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za podnikateľský subjekt Q. O.-O. vyhotovila a dala zaúčtovať zástupkyňa podnikateľského subjektu Q. O.-O. za spoločnosť Q. O.-O. vyhotovil a dal zaúčtovať zástupca spoločnosti O., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

16. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 6. 11. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Q. dodatočné daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 606.977,60 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa P., s.r.o., f. č. XXXXXX zo dňa 10. 8. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 22. 9. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka plechov valcovaných za studená v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

17. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 27. 11. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Q. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie október 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.883.058,50 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa P. GS, s.r.o., f. č. XXXXXX zo dňa 16. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 16. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 16. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 16. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 20. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 20. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 23. 10. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 23. 10. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka PET foriem v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - L. O. XXXX O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

18. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 27. 12. 2006 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Q. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie november 2006, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 1.767.596,60 Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa MES. GS, s.r.o., f. č. XXXXXX zo dňa 24. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 24. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 27. 11. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 30. 11. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka plechov v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

19. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 23. 1. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Štefánik daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie december 2006, na podklade

ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 720.635,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L. s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa P. GS, s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 28. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 12. 2006, f. č. XXXXXX zo dňa 29. 12. 2006, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka plechov v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

20. obžalovaní I. C., U. F. a X. Q.

dňa 20. 2. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Štefánik daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie január 2007, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 160.621,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavené faktúry spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa P. GS, s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 19. 1. 2007, f. č. XXXXXX zo dňa 23. 1. 2007, ktorých predmetom bola predstieraná dodávka PET foriem v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L. CZ, s. r. o. - L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - L. O. XXXX O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

21. obžalovaní I. C., U. F. X. Q.

dňa 26. 3. 2007 na Daňovom úrade Svidník, ul. Gen. Svobodu 720/29 vo Svidníku za daňový subjekt P. GS, s. r. o. podal X. Q. daňové priznanie na DPH za zdaňovacie obdobie február 2007, na podklade ktorého si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 442.719,- Sk, kde na vstupe si zaúčtoval fiktívne vystavenú faktúru spoločnosťou L., s. r. o. ako dodávateľom pre ako odberateľa P. GS, s. r. o., f. č. XXXXXX zo dňa 28. 2. 2007, ktorej predmetom bola dodávka plechov valcovaných za studena v obchodnom reťazci spoločností ako aj ďalších fiktívnych účtovných dokladov spoločností L., s. r. o. - P. GS, s. r. o. - I. S., O., ktoré zabezpečil a dal zaúčtovať za spoločnosť L., s. r. o. obv. I. C. a prostredníctvom U. F. za spoločnosť P. GS, s. r. o. vyhotovil a dal zaúčtovať X. Q., kde nadmerný odpočet nebol vyplatený, nakoľko daňový úrad vykonanou daňovou kontrolou zistil neoprávnenosť jeho nároku,

a týmto konaním by v prípade vyplatenia uplatnených nadmerných odpočtov DPH organizovaná skupina spôsobila škodu pre štátny rozpočet Slovenskej republiky vo výške 680.232,69 €, teda 20.492.690,- Sk.

Súd im zato uložil :

obžalovanému U. F. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmieniene odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 3 roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 3 rokov.

Obžalovanému X. Q. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmieniene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák.

uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 2 rokov.

Obžalovanému H. F. podľa § 277 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 2 rokov.

Obžalovanému E. O. podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Obžalovanému F. P. podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného I. C. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 17/13 zo dňa 7.9.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 6To 84/20 zo dňa 27.5.2021, ktorým bol podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, 4 a § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 105 mesiacov nepodmienečne a pre výkon trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a ktorým súd podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. zároveň uložil trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní U. F., X. Q., F. P., H. F. a prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný U. F. prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že obžalovaný v tejto veci nevydával pokyny, nemal možnosť vyžadovať ich splnenie a nemal ani možnosť usmerňovať ďalšie osoby za účelom spáchania trestného činu. Plnil výlučne svoje povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru v spoločnosti T. S. s.r.o. Dôkazy svedčiace o jeho nevine sú dostatočne presvedčivé a konzistentné, pričom aj jeho výpoveď z prípravného konania svedčí o ich logike. Pokiaľ však obžaloba poukazuje na výsluchy svedkov U. L. a Q. O., je potrebné poukázať na to, že ide o osoby tzv. spolupracujúcich obvinených. Ich prípady boli vylúčené účelovo na samostatné konanie, čím získali v tomto konaní procesné postavenie svedkov. Je neprípustné, aby výpovede osôb vystupujúcich v postavení spolupracujúcich obžalovaných mali byť jedinými dôkazmi svedčiacimi o vine obžalovaného. Je preto namieste otázka, či takýto obžalovaný nebude svojou dobrovoľnou spoluprácou s orgánmi činnými v trestnom konaní len účelovo zakrývať vlastnú trestnú činnosť a s akou pravdepodobnosťou bude takýto obžalovaný vypovedať pravdivo. V tejto súvislosti poukázal na to, že svedok U. L. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, hoci zo súdneho spisu je zrejmé, že nie je v postavení blízkej osoby voči žiadnemu obžalovanému. Skutočným dôvodom, pre ktorý tak postupoval bola jeho vedomosť o nebezpečenstve spáchania trestného činu krivej svedeckej výpovede, nakoľko obžalovaný má za to, že tento vo svojich predchádzajúcich výpovediach účelovo klamal a je si vedomý krivej svedeckej výpovede. Pokiaľ ide o svedkyňu Q. O., poukázal na jej dlhodobé psychické problémy a v tejto súvislosti aj na účelový spôsob vedenia vyšetrovania.

Za nevierohodnú považuje obžalovaný aj výpoveď obžalovaného X. Q., ktorý pristúpil k podstatnej zmene svojej výpovede z rovnakých dôvodov ako U. L. a Q. O., ktoré konanie bolo motivované snahou získať takisto osobitné postavenie spolupracujúcej osoby. Vzhľadom k vyššie uvedenému nie je možné len na základe výpovedí vyššie menovaných svedkov založiť rozhodnutie o vine obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. Navyše neboli zo strany prokurátora predložené také dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z trestnej činnosti tak, ako to bolo konštatované v obžalobe. Z toho dôvodu je potrebné hodnotiť dôkazy v prospech obžalovaného podľa zásady „in dubio pro reo“. Pokiaľ sa obžalovanému kladie

za vinu spáchanie skutkov uvedených pod č. 4 a 5, je potrebné poukázať na splnenie zákonných podmienok účinnej ľútosti v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 14.12.2011 sp. zn. I. ÚS 316/2011. Obžalovaný dávno pred ukončením trestného stíhania bol sankcionovaný za nesprávne údaje týkajúce sa sporných daňových priznaní za DPH, ktoré podal ako fyzická osoba podnikateľ ku dňu 25.01.2007, t.j. skutok č. 4 k 4. kvartálu 2006, resp. k 25.02.2007 za obdobie k 1/2007 z obchodov k nadmernému odpočtu DPH uplatnených z tovaru pet foriem na vstupe zakúpených od spoločnosti L., s.r.o. a následne odpredaných spoločnosti v Maďarsku L.I ker. Po sankcionovaní zo strany daňového úradu, po záveroch kontroly, hoc mohol podať reklamáciu v lehote 8 dní odo dňa jeho doručenia, obžalovaný nenamietal výsledky kontroly a uhradil všetky nedoplatky a sankcie s tým spojené. Je preto dôvodné uvažovať o úprimnej snahe obžalovaného uhradiť prípadné nedoplatky na dani a to v inak rozhodnej dobe na prejavenie účinnej ľútosti, t. j. v čase pred ukončením trestného stíhania. Je namieste zdôrazniť, že daňovému úradu nebola spôsobená škoda, nakoľko správca dane neuznal nárok na uplatnený nadmerný odpočet za obdobia 4.q./2006, resp. 1/2007. Daňový úrad neeviduje žiadne nedoplatky zo strany obžalovaného a teda s poukazom na ust. § 85 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona došlo k zániku trestnosti žalovaných trestných činov.

Poukázal na neúmernú dĺžku celého trestného konania. S prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvinených k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní dĺžka konania výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, čo predstavuje takú okolnosť, ktorá má nesporný význam z hľadiska ukladania trestu. V danom prípade od spáchania skutku uplynulo viac ako 11 rokov, pričom samotné trestné stíhanie voči obžalovaným je vedené viac ako 9 rokov. V tomto čase sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Je nepochybné, že dôvodom dĺžky trvania trestného konania neboli obštrukcie na strane obžalovaných. Je potrebné zobrať na zreteľ, že plynutím času sa znižuje záujem spoločnosti na potrestaní páchatel'a a slabne aj potreba nielen individuálnej prevencie, ale aj generálnej prevencie. Neprimeranou dĺžkou trestného stíhania sa vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatel'a a ukladaným trestom. Doba, ktorá plynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý. Považuje obžalovaný za neprimeraný a obmedzujúcim spôsobom zasahujúci do jeho základných ľudských práv a slobôd uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze sa stretávania s osobami, ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine. Súd pri ukladaní daného obmedzenia nezobral na zreteľ, že jedným z účastníkov na trestnom čine, pre ktorý je obžalovaný stíhaný je aj jeho brat H. F.. Je absurdné a z hľadiska dosiahnutia účelu trestu a nápravy obžalovaného, aby mu bol súdom obmedzený kontakt s vlastným bratom.

Poukazujúc na všetky doposiaľ uvedené skutočnosti obžalovaný navrhol, aby konajúci súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, nakoľko z dokazovania jednoznačne nevyplývalo, že skutky uvedené pod č. 2 až 21 rozsudku spáchal obžalovaný a v prípade skutkov uvedených pod č. 4 a 5 trestnosť činu zanikla, eventuálne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný X. Q. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že má za to, že v bodoch 14/, 15/ rozsudku sa nedopustil skutkov tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, pretože neboli preukázané zákonné znaky spáchania trestného činu. K skutkom pod bodom 16 - 21 rozsudku uvádza, že ani týchto skutkov sa nedopustil spolu s obžalovanými I. C. a U. F. týkajúceho sa daňového subjektu P. GS, s.r.o. Túto spoločnosť riadil U. L. a obžalovaný bol v presvedčení, že všetky tieto obchody boli aj reálne uskutočnené, nemal o tom žiadne pochybnosti a plnil pokyny a úlohy, ktoré mu nariadil U. L.. U. L. bol za ekonomickú trestnú činnosť viackrát právoplatne odsúdený a v tejto trestnej veci bol predvolaný a vypočutý ako svedok, avšak na hlavnom pojednávaní odmietol vo veci vypovedať. Zo spáchania uvedených skutkov zo strany obžalovaného neboli v rámci vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní prezentované také dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek rozumných pochybností viedli k záveru, že obžalovaný spáchal uvedené skutky pod bodom 16-21 rozsudku. Súd prvého stupňa vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní riadne nevyhodnotil, resp. vyhodnotil ich jednostranne v neprospech obžalovaného X. Q., preto obžalovaný považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za nezákonný a nespravodlivý.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa mal pri vyhodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní vychádzať zo zásad zakotvených v § 2 Tr. poriadku, starostlivo mal zvážiť všetky okolnosti prípadu jednotlivo a v ich súhrne. Ak by súd prvého stupňa vyhodnotil v danom prípade dôkaznú

situáciu v zmysle základných zásad trestného konania, musel by dospieť jednoznačne k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná a v zmysle zásady in dubio pro reo mal obžalovaného spod obžaloby aj v týchto bodoch 16-21 oslobodiť.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a aby podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu.

Obžalovaný H. F. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa nesprávny. Počas prebiehajúceho konania sa nepodarilo preukázať obžalovanému bez akýchkoľvek pochybností, že skutok, za ktorý bol obžalovaný uznávaný vinný, sa stal. Prokurátorovi sa nepodarilo usvedčiť obžalovaného zo spáchania predmetného skutku a jednoznačne neuniesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho v rozsahu tohto skutku existovali dve skupiny protichodných dôkazov.

Vo vzťahu k usvedčujúcim dôkazom zdôraznil, že tieto majú povahu len nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne neutvárajú ucelenú predstavu a časovú súvislosť o stíhanom skutku. Konajúci súd nie je orgánom činným v trestnom konaní a preto nemá postavenie pomocníka či náhradníka prokurátora, ktorý má sám v konaní pred súdom uniesť dôkazné bremeno. Súd je povinný doplniť dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie, ktoré nemusí byť nutne odsudzujúce a to poukazujúc na spravodlivý proces čl.6 Dohovoru a z neho vyplývajúcu judikatúru ESLP, v zmysle ktorej sa vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé, čo je základným predpokladom materiálneho štátu. Nesúhlasí so závermi prokurátora ani súdu o tom, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba bol spáchaný a že by tento mal mať znaky trestného činu, ktorého by sa mal dopustiť obžalovaný. O nedôvodnosti trestného stíhania voči obžalovanému svedčí aj to, že dôvodnosť trestného stíhania sa v porovnaní s počiatočnými štádiami trestného konania oslabovala. Obžalovaný uskutočňoval reálne obchody, pri ktorých uskutočňoval nákup a následný predaj predmetného tovaru. Nákup sa uskutočňoval od dodávateľa zo Slovenskej republiky a predaj bol uskutočňovaný odberateľovi z Maďarskej republiky. Odmieťa, že by bol členom akejkoľvek organizovanej skupiny, resp. článkom nejakého podvodného reťazca. Všetky uskutočnené obchody boli reálnymi obchodmi. Zo strany prokuratúry bol v rámci obžaloby navodzovaný dojem, že pokiaľ obžalovaný H. F. fyzicky neprišiel do kontaktu s predmetným tovarom, že ho nemohol nadobudnúť, nemohol s ním disponovať a nemohol ho preto ani následne dodávať. Toto je zavádzajúcim výkladom skutkových okolností, pretože aj v zmysle obchodnoprávnej úpravy je možné disponovať s tovarom aj bez toho, aby bolo nutné jeho fyzické uchopenie, resp. aby súčasne aj došlo k držbe predmetného tovaru. V obchodnej praxi sú bežnými také obchodnoprávne vzťahy, pri ktorých kupujúci neprichádza s prevádzaným tovarom do fyzického kontaktu. Podmienkou disponovania s vlastníckym právom nie je fyzické disponovanie s predmetným tovarom, ale len s vlastníckym právom viažucim sa k tomu- ktorému tovaru. Vlastná činnosť obchodnej spoločnosti Y., s.r.o., ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, nijakým spôsobom nevybočila z právneho poriadku dovoleného rámca. Preto snaha o kriminalizovanie obchodných aktivít tejto obchodnej spoločnosti, resp. obžalovaného H. F. nemá oporu v Trestnom zákone. Nemal vedomosť o tom, že by sa nejaké fiktívne obchody mali uskutočňovať. Ako jeho prvotný dodávateľ, tak aj jeho odberatelia vždy potvrdili prebehnutie jednotlivých obchodných transakcií, teda aj dodanie objednaného tovaru. Aplikujúc na uvedené má za to, že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov proti nemu. Skutočnosť tvrdené v obžalobe a to, že mal zaúčtovať fiktívne faktúry vystavené spoločnosťou T. S., s.r.o. ako dodávateľom pre Y., s.r.o. preukázané bez rozumných pochybností neboli.

Vo svojej výpovedi opakovane uviedol, že nemal vedomosť o tom, že uvedené obchody v obžalobe, ktoré boli predmetom daňového priznania za štvrtý kvartál roku 2006 a január roku 2007 mali len fiktívny charakter, čo znamená, že u ide o nedostatok subjektívnej stránky ako jednej z obligatórnych znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Jeho obrana v tomto smere nebola vyvrátená, práve naopak, bola potvrdená vykonaným dokazovaním pred súdom. Má za to, že došlo k preukázaniu jeho neviny, resp. zo strany orgánov činných v trestnom konaní nebola preukázaná jeho vina. Rovnako tak nebolo v konaní preukázané opodstatnenie vo vzťahu ku právnej kvalifikácii v zmysle § 138 písm. i/, ods. 3 Tr. zákona ako organizovanej skupiny vo vzťahu k nemu. O tom svedčí aj to, že X. Q. svojím prehlásením zo dňa 14.11.2018 ho neusvedčuje z členstva v organizovanej skupine, či v jeho zapojení do organizovanej činnosti tak, ako to uvádza obžaloba. Naopak, X. Q. usvedčuje len U. L., ktorý konal

za spoločnosť T. S., s.r.o., ktorý všetkých ďalších zúčastnených presviedčal o realite obchodných transakcií. V danom prípade podľa názoru obhajoby nijakým spôsobom nebolo preukázané, aby sa niekedy stal členom akejkoľvek organizovanej skupiny a vedome vyvíjal pre túto skupinu akúkoľvek činnosť v zmysle § 129 ods.2 Tr. zákona.

Uviedol, že v predmetnom konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že obžalovaní mali akýmkoľvek spôsobom tvoriť karuselový reťazec, ktorým by získavali plnenie titulom nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. V zmysle judikatúry ESLP totiž platí, že ani samotný účastník podvodného reťazca s DPH, ktorý koná v dobrej viere nemôže byť „potrestaný“ tým, že mu je zamietnuté právo na odpočítanie DPH. Predmetné protiprávne konanie sa týka výhradne svedka U. L.. U menovaného však netreba zabúdať na to, že sa jedná o osobu s kriminálnou minulosťou, u ktorého je k dnešnému dňu prítomná druhová i špeciálna recidíva, nakoľko bol v minulosti stíhaný pre skutok právne kvalifikovaný podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k údajnej výške škody v sume 1.023.271,- Sk za obdobie IV. štvrťrok 2006 uviedol, že obchodná spoločnosť Y., s.r.o. mala za dané zdaňovacie obdobie na základe výsledku daňovej kontroly preplatok na dani v sume 2.282,- Sk. Vo vzťahu k údajnej výške škody v sume 451.289,- Sk za zdaňovacie obdobie január 2007 uviedol, že výsledky daňovej kontroly za toto obdobie neboli s ním prerokované. Pokiaľ by mu bol nedoplatok v sume 22.214,- Sk v tom čase známy, bol by ho riadne a včas uhradil v prospech štátneho rozpočtu. Súčasne platí, že nebol poučený o účinnej lúti v zmysle § 86 písm. e/ Trestného zákona, pričom v čase skutku platný a účinný Trestný zákon umožňoval aplikáciu tohto inštitútu sledujúc tak fiškálnu politiku štátu vo vzťahu k daniam poukázaným do štátneho rozpočtu a vysokom záujme štátu na ich uhrádzaní, resp. zotrvaní na účely naplnenia verejných rozpočtov.

Má zato, že zo strany prokuratúry neboli predložené také dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z trestnej činnosti. Rozhodnutie o jeho vine bolo založené len na základe výpovedí svedkov U. L. a Q. O.. Výpoveď obžalovaného X. Q. považuje tiež za nevierohodnú z rovnakého dôvodu ako výpovede U. L. a Q. O., motivované získať osobitné postavenie spolupracujúcej osoby. Zo základných zásad Trestného konania vyplýva, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obvinený niektorú skutočnosť nepoprie, nemožno z neho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti, rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285. V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese pritom takéto dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov proti nemu. K začatiu trestného stíhania vo veci došlo dňa 10.04.2006 a k vzneseniu obvinenia došlo dňa 21.12.2007, t.j. po vyše 20 mesiacoch. K podaniu obžaloby na súd došlo až dňa 19.06.2012, teda po približne 4 a pol rokoch od vznesenia obvinenia. K dnešnému dňu bol obžalovaný vystavený obvineniu vyšetrovateľa PZ bez mála skoro 10 rokov. Aj vzhľadom na rozhodovaciu prax ESLP dĺžku trvania trestného konania prevyšujúci 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať. Zo strany obžalovaného nedochádzalo k prietahom či k obštrukciám v trestnom konaní. Výrok rozsudku, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 2 rokov sa javí ako neprimeraný a vymyká sa účelu trestu, vzhľadom na celkovú dĺžku trestného konania.

Má zato, že záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a s výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Je zásadne vylúčené, aby súd otázku možnosti nápravy páchatel'a riešil len z hľadiska jeho osoby alebo vôbec len z hľadiska niektorej skutočnosti svedčiacej v jeho prospech a ostatné hľadiská uvedené v ustanovení o účele trestu nebral do úvahy, prípadne ich význam zámerne znižoval. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Zákonom predpokladaný účel trestu môže splniť len uloženie takého trestu, ktorý zodpovedá správne zhodnoteniu všetkých kritérií uvedených v Trestnom zákone.

Poukázal na skutočnosť, že od údajného skutku uplynulo viac ako 11 rokov a samotné trestné stíhanie je vedené voči nemu viac ako 9 rokov. Poukazujúc na odôvodnenie odvolania nie je a nikdy ani nebol predpoklad, že by tento mal páchať v rámci svojej podnikateľskej činnosti trestnú činnosť. Podnikateľská činnosť je hlavným zdrojom jeho obživy a príjmov, pričom je žiteľom rodiny a dvoch maloletých detí. Z hľadiska dosiahnutia účelu trestu a s tým súvisiaceho obmedzenia považuje za neprimeraný a obmedzujúci zásah do jeho osobnostných práv.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd pri posudzovaní uložených trestov upustil od uloženia trestu spočívajúceho v obmedzení zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu vo výmere 2 rokov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho v plnom rozsahu oslobodil, resp. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný F. P. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvoláva sa kvôli nesprávne uvedeným skutočnostiam v rozsudku, kde vyhotoviť faktúry za spoločnosť M. spol. s r. o. ďalší obžalovaný E. O.. Toto absolútne nikdy nikto netvrdil, podnikali každý na svoje spoločnosti, takže E. O. podnikal so spoločnosťou O. S. s.r.o. a on mal generálnu plnú moc od konateľky, aby mohol robiť obchody za spoločnosť M. spol. s r. o. Takisto nesúhlasí s tvrdeniami, že urobili fiktívny obchod, pretože predmetný stroj I. normálne existoval, bol v držaní I. C., ktorý im ho riadne predal, aby vyrovnal svoj dlh voči jeho osobe.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o treste vo vzťahu k všetkým obžalovaným. Má za to, že súd svoje rozhodnutie o treste u všetkých obžalovaných založil v podstate na ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. a odkáže na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na neprimeranú dĺžku trestného konania, pretože k vzneseniu obvinenia obžalovaným došlo dňa 21.12.2007, obžaloba bola prokurátorom podaná na súd dňa 19.06.2012 a rozsudok bol vyhlásený dňa 14.09.2021, teda trestné stíhanie trvalo 14 rokov od vznesenia obvinenia. Otázkou primeranosti dĺžky trestného stíhania Európsky súd pre ľudské práva skúma z hľadiska konkrétnych skutočností daného prípadu, ktoré charakterizujú štyri základné kritériá: zložitnosť veci, správanie páchatel'a, postup štátnych orgánov a význam konania pre sťažovateľa. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, sa aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR zohľadňujú v zásade tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 102/10). V tejto súvislosti je potrebné pripustiť, že trestné stíhanie trvalo dlhší čas, ale aplikácia ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ale ani § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je absolútna. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku uspokojil len s tromi dátumami, ktorými vymedzil jednotlivé štádiá trestného konania, neskúmal dôvody, ktoré mali a mohli mať vplyv na dĺžku konania, a teda boli spôsobilé odôvodniť aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. u každého z obžalovaných. V prípade objektívne existujúcich a obžalovanými nezavinenými priet'ahmi v konaní sa intenzita týchto priet'ahov môže prejaviť v zmiernení výmery trestu, ktorý bude uložený. Medzi „okolnosti prípadu“ podľa osobitného zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona však patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak nie sú priet'ahy zavinené obvineným, v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Ústavy a zároveň premietnutie čl. 13 Dohovoru do právneho poriadku Slovenskej republiky vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného (R 46/2017). Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Trestného zákona) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (R 10/2011).

Vzhľadom na uvedené medzi priet'ahmi v konaní a uloženým trestom platí nepriama úmera: čím závažnejšie (dlhšie) zavinené priet'ahy zo strany štátu v konaní existujú, tým v nižšej výmere môže a

má byť trest uložený. Súd sa skúmaním dôvodov, ktoré viedli k prieťahom v trestnom konaní nevyjadril a tieto ani neskúmal u žiadneho z obžalovaných. Uvedené v podstate spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v časti rozhodovania o treste všetkých obžalovaných. Rozsudok v časti odôvodnenia výroku o treste u všetkých obžalovaných je nepreskúmateľný aj z dôvodu, že z neho nevyplývajú úvahy súdu, ktoré ho viedli k uloženiu trestov v rôznych výmerách rôznym obžalovaným, hoci boli obžalovaní z trestného činu s rovnakou právnou kvalifikáciou.

U obžalovaného I. C. sa súd uspokojil s konštatovaním jeho predchádzajúceho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/17/2013 zo dňa 07.09.2020, pričom nezohľadnil právnú kvalifikáciu skutkov v označenom rozsudku a čas ich spáchania, nakoľko pri správnom právnom hodnotení predošlého odsúdenia obžalovaného by prichádzalo do úvahy uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., a nie úvaha o súhrnnom treste. Z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/17/2013 z 07.09.2020 je zrejmé, že obžalovaný bol uznaný za vinného z viacerých skutkov pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného, ktorých sa dopustil v priebehu rokov 2006 a 2007, z čoho je zjavné, že je medzi skutkami v predmetnej veci a vo veci vedenej pod sp. zn. 5T/17/2013 nepochybne daná objektívna súvislosť v čase, spôsobe páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin, pričom je zhodný aj modus operandi.

U obžalovaného F. P. pri rozhodovaní o treste nebolo zohľadnené predošlé odsúdenie Okresným súdom Košice I sp. zn. 5T/2/2020 zo dňa 10.06.2020, právoplatné dňa 08.07.2020, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest. Podľa aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného bol peňažný trest zaplatený až dňa 30.09.2021 s účinkami zahladenia odsúdenia, pričom k vyhláseniu rozsudku v predmetnej veci došlo dňa 14.09.2021, teda v čase vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci mal obžalovaný stále platné predošlé odsúdenie.

Na základe uvedených skutočností považuje uložené tresty odňatia slobody všetkým obžalovaným za neprimerane mierne, neplniace svoju funkciu ako právny následok spáchaného trestného činu, nevytvárajúce dostatočné podmienky na výchovu páchatel'ov a už vôbec neplniace odstrašujúcu funkciu pred spáchaním trestných činov, prakticky bez akéhokoľvek morálneho odsúdenia nad spáchanou trestnou činnosťou.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm.e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, prípadne aby sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

K námietke obžalovaného X. Q. krajský prokurátor uviedol, že deľba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po spáchaní trestného činu. U organizovanej skupiny sa nevyžaduje sústavnosť ani vnútorná organizačná štruktúra založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaných ako organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačuje konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností skupiny. Prvky svedčiace konaniu obžalovaných ako organizovanej skupiny je možné logicky usudzovať aj zo samotného skutkového deja a nie je potrebné, aby takému konaniu predchádzala výslovná dohoda, postačuje rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom; dohoda sa nemusí vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu. V konaní predchádzajúcom vyhláseniu rozsudku bolo nepochybne preukázané členstvo všetkých obžalovaných v organizovanej skupine, ako aj úlohy, služby, ktoré jednotliví obžalovaní pre skupinu realizovali.

K námietke obžalovaného U. F., že plnil len pokyny svojho zamestnávateľa U. L. uviedol, že táto nie je dôvodná, naopak ide o účelovú obranu, a to aj s poukazom na výpoveď svedkyne Q. O., bývalej priateľky obžalovaného U. F.. K námietke obžalovaného U. F., že úhradou sankcie vyrubenej Daňovým úradom Košice za nesprávne údaje v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobia 4. štvrtrok 2006 (skutok 4/) a január 2007 a možnej aplikácii ustanovení o osobitnej účinnej ľútosťi podľa § 86 písm. e/ Tr. zák. účinného do 30.9.2012 uviedol, že táto obrana je taktiež nedôvodná a zavádzajúca. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 316/2011, na ktorý odvolateľ poukazuje rieši skutkovo odlišný prípad, preto právny názor prezentovaný v spomínanom náleze nie je možné aplikovať na predmetný prípad. V prípade skutkov 4/ a 5/ rozsudku nedošlo k vyplateniu neoprávnene uplatnených nadmerných odpočtov

DPH, preto obžalovaný z objektívnych dôvodov nemohol príslušnému správcovi dane vrátiť nadmerný odpočet DPH, a teda v tomto prípade je vylúčená aplikácia ust. § 86 písm. e/ Tr. zák. účinného do 30.09.2012. Prípadnú sankciu, ktorú uložil správca dane obžalovanému U. Petrovskému, ako fyzickej osobe podnikateľovi v súvislosti s podaním daňových priznaní za zdaňovacie obdobia 4. štvrtrok 2006 (skutok 4/) a január 2007 (skutok 5/), nepovažuje za príslušenstvo dane z pridanej hodnoty v intenciách ustanovenia § 86 písm. e/ Tr. zák. účinného do 30.09.2012, pretože išlo o sankciu nasledujúcu po dokonaní trestného činu neodvedenia dane a poistného alinea druhá a teda bola len odozvou na protiprávne konanie páchatel'a. Súčasne je potrebné upriamiť pozornosť aj na skutočnosť, že obžalovaný U. F. bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného (skutky 2/-21/ rozsudku), teda z jedného trestného činu pozostávajúceho z 20-tich dielčích skutkov, preto teoretickou úhradou - vrátením vyplateného nadmerného odpočtu len za niektoré obdobia (skutky), by naďalej bol trestne zodpovedný za jeden pokračovací trestný čin (vrátane skutkov, pri ktorých vrátil nadmerný odpočet DPH) s tým, že prípadné vrátenie dane z pridanej hodnoty by sa zohľadnilo až pri ukladaní trestu. Uvedená teoretická situácia v predmetnej veci nenastala. K námietkam obžalovaných, ktoré sa týkajú výroku o treste poukázal na písomné odôvodnenie odvolania zo dňa 18.01.2022, na ktorom zotráva.

Krajský prokurátor k odvolaniu obžalovaného H. F. uviedol, že obranu obžalovaných v podobe písomných vyjadrení považuje za zavádzajúcu a obchádzajúcu zákon, konkrétne Trestný poriadok. Poukázal na výpovede svedkov zo spoločnosti GIP s.r.o. a zástupcu spol. T. S. s.r.o. a uviedol, že obžalovaný H. F., ako zástupca spol. Y., s.r.o. potvrdil realnosť obchodov, pričom dôvodil, že obchod prebehol bez toho, aby tovar reálne videl, či sa stretol s prepravcom, na čom je v podstate založená jeho obrana. K fiktívnemu evidenčnému číslu RS XXX BH, ktoré bolo uvedené na CMR sa nevedel vyjadriť a nevedel sa vyjadriť ani k tomu, z akého dôvodu bola práve jeho spoločnosť zapojená do obchodného reťazca, keď tvrdil, že reálne tovar neobdržal, neuskladňoval ho, pričom tovar mohol byť priamo dodaný maďarskej spoločnosti I. S. O.. už spoločnosťou T. S., s.r.o. V tejto súvislosti ešte upriamuje pozornosť na skutočnosť, že od okamihu kúpy tovaru od spoločnosti T. S., s.r.o. sa „tovar“ nachádzal na neznámom mieste cca 30-60 dní, kým došlo k jeho predaju spoločnosti I. S. O.. do Maďarska. Z uvedených skutočností nepochybne vyplýva, že obchod s bezšvovými rúrami (skutky 2/ a 3/ rozsudku) prebehol len fakturačne, preto úvahy obhajoby o dobromyseľnosti obžalovaného H. F. sú účelové a zavádzajúce, pretože aj z výpovedí svedkov, či obžalovaného Q. nepochybne vyplýva, že sám sa aktívne angažoval do procesu podnikania.

K námietkam obhajoby, ktoré sa týkajú účelových výpovedí svedkov L. a O. sa stotožňuje s obhajobou v tom, že ide o spolupracujúcich obvinených, ale súčasne zdôrazňuje, že obaja svedkovia vypovedali po náležitom zákonom poučení s dôrazom na ich povinnosť vypovedať pravdu a s poučením o následkoch nepravdivej, krivej výpovede, preto má za to, že ich výpovede sú vierohodné. Obžalovaný H. F. v podanom odvolaní tiež namietal absenciu poučenia jeho osoby o osobitnej účinnej ľútosti v zmysle § 86 písm. e/ Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obžalovanému H. F. bola po celú dobu jeho trestného stíhania poskytnutá efektívna právna pomoc prostredníctvom obhajcu. Na základe uvedeného má zato, že absencia poučenia obvineného podľa § 86 písm. e/ Tr. zák. nespôsobilá závažné, podstatné porušenie práva na obhajobu obžalovaného.

Má zato, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonne. Z takto vykonaného dokazovania vyplýva skutkový stav dostatočný a nepochybny pre vyslovenie viny u všetkých obžalovaných. Na základe uvedených skutočností navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský prokurátor k odvolaniu obžalovaného H. F. uviedol, že obranu obžalovaných v podobe písomných vyjadrení považuje za zavádzajúcu a obchádzajúcu zákon, konkrétne Trestný poriadok. Poukázal na výpovede svedkov zo spoločnosti L. s.r.o. a zástupcu spol. T. S. s.r.o. a uviedol, že obžalovaný H. F., ako zástupca spol. Y., s.r.o. potvrdil realnosť obchodov, pričom dôvodil, že obchod prebehol bez toho, aby tovar reálne videl, či sa stretol s prepravcom, na čom je v podstate založená jeho obrana. K fiktívnemu evidenčnému číslu RS XXX BH, ktoré bolo uvedené na CMR sa nevedel vyjadriť a nevedel sa vyjadriť ani k tomu, z akého dôvodu bola práve jeho spoločnosť zapojená do obchodného reťazca, keď tvrdil, že reálne tovar neobdržal, neuskladňoval ho, pričom tovar mohol byť priamo dodaný maďarskej spoločnosti I. S. O.. už spoločnosťou T. S., s.r.o. V tejto súvislosti ešte upriamuje pozornosť

na skutočnosť, že od okamihu kúpy tovaru od spoločnosti T. S., s.r.o. sa „tovar“ nachádzal na neznámom mieste cca 30-60 dní, kým došlo k jeho predaju spoločnosti I. S. O.. do Maďarska. Z uvedených skutočností nepochybne vyplýva, že obchod s bezšvovými rúrami (skutky 2/ a 3/ rozsudku) prebehol len fakturačne, preto úvahy obhajoby o dobromyseľnosti obžalovaného H. F. sú účelové a zavádzajúce, pretože aj z výpovedí svedkov, či obžalovaného Q. nepochybne vyplýva, že sám sa aktívne angažoval do procesu podnikania.

K námietkam obhajoby, ktoré sa týkajú účelových výpovedí svedkov L. a O. sa stotožňuje s obhajobou v tom, že ide o spolupracujúcich obvinených, ale súčasne zdôrazňuje, že obaja svedkovia vypovedali po náležitom zákonom poučení s dôrazom na ich povinnosť vypovedať pravdu a s poučením o následkoch nepravdivej, krivej výpovede, preto má za to, že ich výpovede sú vierohodné. Obžalovaný H. F. v podanom odvolaní tiež namietal absenciu poučenia jeho osoby o osobitnej účinnej lúťosti v zmysle § 86 písm. e/ Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obžalovanému H. F. bola po celú dobu jeho trestného stíhania poskytnutá efektívna prácná pomoc prostredníctvom obhajcu. Na základe uvedeného má zato, že absencia poučenia obvineného podľa § 86 písm. e/ Tr. zák. nespôsobilá závažné, podstatné porušenie práva na obhajobu obžalovaného.

Má zato, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonne. Z takto vykonaného dokazovania vyplýva skutkový stav dostatočný a nepochybny pre vyslovenie viny u všetkých obžalovaných. Na základe uvedených skutočností navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný I. C. vyjadril a uviedol, že podané odvolanie je neakceptovateľné. Diametrálne odlišný záver prejavuje arbitrárnosť a nemá znaky profesionálneho odvolania. Obžalovaný má právo na právne perfektné a zrozumiteľné odôvodnenie. Formálne rozhodnutie v neprospech obžalovaného vedie k porušeniu zákona a je preto potrebné pri podaní odvolania zo strany prokurátora trvať na logickej súladnosti a vecnej konzistentnosti odôvodnenia odvolania, ktoré nemôže opomenúť dôležité skutočnosti a tieto ponechať bez odpovede.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval Okresný súd v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku a dospel tak vo vzťahu k výrokom o vine ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu o výroku o vine, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu k ustáleniu právnej kvalifikácie konania obžalovaných a keďže sa so závermi okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu vykonaného dokazovania, odôvodnenia napadnutého rozsudku, dôvodov podaných odvolaní a vyjadrení procesných strán krajský súd konštatuje, že okresný súd stručným, ale jasným, zreteľným a zrozumiteľným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na dôkazy, ktoré ho k záveru o vyslovení viny u obžalovaných v predmetnej trestnej veci viedli.

Na základe vykonaného dokazovania nemal krajský súd žiadne pochybnosti ani o právnom závere okresného súdu, že obžalovaný I. C. v bodoch 1-21 rozsudku, obžalovaný U. F. v bodoch 2-21 rozsudku a obžalovaný X. Q. v bodoch 14-21 rozsudku svojím konaním naplnili pojmové znaky zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm.a/, ods. 4 Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.), obžalovaný H. F. v bodoch 2-3 rozsudku zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm.a/, ods. 3 Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm.i/ Tr. zák.) a obžalovaný E. O. a F. P. v bode 1 rozsudku zločin neodvedenia dane a poistného podľa §

277 ods.1, ods. 2 písm.a/,b/ Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.). Po stránke objektívnej ich konanie spočívalo v tom, že sa spojili za účelom neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu DPH prostredníctvom vytvorenej siete vzájomne fiktívne obchodujúcich spoločností L., L. CZ, B. IT, L., Y., T., H. X., P. GS, O., M., O. S. za konkrétne zdaňovacie obdobia rokov 2006 a 2007, pričom vyhotovením fiktívnych faktúr účtovne predstierali nákup tovaru, ktorý nebol reálne nikdy nakúpený, resp. na Slovensko nebol nikdy reálne dovezený a navzájom si potvrdzovali a dali zaúčtovať do účtovníctiev doklady deklarujúce predstieraný predaj tovaru na území SR a jeho následný vývoz do Maďarska (skutky 2-21 rozsudku), resp. slovenskému odberateľovi (skutok 1 rozsudku). Po stránke subjektívnej konali v priamom úmysle podľa § 15 písm.a/ Tr. zák., tým, že vyhotovením fiktívnych účtovných dokladov, ktoré si navzájom potvrdzovali a zaúčtovali sa snažili vytvoriť zdanie existujúceho obchodného reťazca a uplatnením neoprávnených vratiek DPH sa snažili vylákať prostriedky zo štátneho rozpočtu zastúpeného príslušnými daňovými úradmi.

Z výpovede svedka U. L. konateľa spoločnosti T. S. s.r.o. a H. X. (skutky 6-13 obžaloby) mal aj krajský súd preukázané, že ako konateľ podpisoval všetky doklady, ktoré mu vyhotovoval manažér spoločnosti obžalovaný X. Q. a ktoré mu predkladal na podpis, pričom pripustil aj podpisovanie dokladov so spätným dátumom. K účtom spoločnosti mal prístup aj X. Q.. Podrobne popísal ako sa v roku 2005 zoznámil s obžalovaným C., ktorého mu predstavil obžalovaný U. F.. S bratmi F. ho zoznámil obžalovaný X. Q. ako jeho zamestnanec. Účtovné doklady o nákupe tovaru (od spoločnosti L.) vyhotovil a nosil na podpis Q., ktorý ich vyhotovoval na pokyn F. a C.. Reálne žiadny tovar neprevzal, nepredal, nezaplatil, nejednal so žiadnym odberateľom, nemal žiadnu vedomosť o platbách, ktoré realizoval obžalovaný Q.. Podrobne sa vyjadril aj k odberateľke O., ktorú videl iba raz v prítomnosti F. a Q. a to v čase, keď obchody preverovala polícia. Určite nedošlo k reálnemu plneniu, boli vystavené iba doklady. Voči bratom F. mal pozdĺžnosť vo výške 7.000.000,- Sk, ktorý mal byť splatený práve vystavovaním fiktívnych faktúr na podnet Q., vratky mali byť poukazované na účty, kde mal prístup Q. a ten ich mal odovzdávať obžalovaným F..

Obdobný modus operandi vyplýva z výpovede svedkyne Q. O. (O. , skutky 14-15 obžaloby), ktorá taktiež potvrdila fiktivitu obchodných prípadov. Živnosť si vybavila na podnet svojho priateľa obžalovaného U. F., ktorý jej nosil všetky doklady, ona ich iba podpísala, opečiatkovala a dala zaúčtovať. Žiadnu sanitárnu techniku ani náplne do tlačiarne nikdy nevidela, neprevzala, všetko robila na pokyn U. F., ktorému dôverovala. Potvrdila stretnutie za účasti F., L. a Q. pred výsluchmi na policii za účelom potvrdenia reality obchodov. Potvrdila tiež prítomnosť pri častých stretnutiach obžalovaného F. a C., pri ktorých si vymieňali papiere, hovorili o číslach, komoditách, kamiónoch, často si telefonovali.

Neobstojí v tomto smere obhajoba obžalovaných spočívajúca v tvrdení, že u oboch týchto svedkov ide o spolupracujúcich obvinených s odôvodnením, že ide o nehodnoverné výpovede, keďže trestná činnosť obžalovaných je preukázaná aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný X. Q. vo svojej výpovedi pôvodne potvrdzoval uskutočnenie obchodov, avšak následne označil obchody so spoločnosťou L. s.r.o. za fiktívne, pri ktorých došlo iba k vystavovaniu faktúr na pokyn obžalovaného C. pre odberateľa ním určeného, s odberateľmi nikdy nejednal, nikdy nevidel tovar ani kamióny. Rovnako tak fiktívne účtovné doklady vyhotovoval aj na pokyn bratov F., pričom v neprítomnosti svedka L. vyhotovil účtovné doklady aj za spoločnosť T. S. s.r.o. s tým, že všetky údaje mu boli oznámené bratmi F. a následne boli zaúčtované v účtovníctve spoločnosti. Doklady sa vyhotovovali bez reálnej platby, CMR potvrdzoval už vyplnené a aj späťne. mal dispozičné právo aj k účtom L. spoločností a to na pokyn bratov F., pričom transakcie sa realizovali v ich prítomnosti tak, že došiel šofér obžalovaného C., ktorý doviedol maďara, ktorý vložil na jeho, resp. L. účet hotovosť, ktorú bezprostredne previedol na účet spoločnosti L., alebo vybral a odovzdal bratom F.. S bratmi F. spolupracoval, nakoľko im dlhoval a teda to vykonával ako vyžadovanú protislužbu.

Z výpovede svedkyne U. W. zamestnankyne spoločnosti L. s.r.o. je zrejmé, že vystavovanie faktúr vykonávala na základe pokynu obžalovaného C., osobne pozná bratov F., ktorí chodili do firmy a ktorým na pokyn C. vyhotovovala faktúry. Svedkyňa výslovne potvrdila, že aj v prípade, ak C. nebol vo firme a bolo potrebné vyhotoviť faktúru, telefonicky oznámil, komu je potrebné vyfaktúrovať akú komoditu, pričom nepovedal množstvo ale výslednú DPH, ktorá mala byť na faktúre. Tovar nikdy nevidela, v sklade nikdy nebola, potvrdila aj spätné vystavovanie účtovných dokladov na pokyn obžalovaného C..

Skladovú evidenciu a evidenciu vozidiel, resp. knihu jázd mala v spoločnosti L. na starosti svedkyňa O. W. (P.). Z jej výpovede mal aj krajský súd preukázané, že skladovú evidenciu viedla iba na základe došlých faktúr, sklad ani tovar nikdy nevidela, knihy jázd si vymýšľala len na základe dokladov o tankovaní. Vykonávala úhrady cez internet banking, ktoré nosili zástupcovia maďarských firiem v hotovosti s tým, že tieto vložili na účet spoločnosti L. a okamžite boli prevodným príkazom zaslané späť na účet maďarskej firmy. Spoločnosť mala kamióny na uskutočňovanie prepráv, ktoré však boli odcudzené koncom roka 2006, avšak ich evidenčné čísla boli naďalej uvádzané na CMR, ktoré

vyplňovala na pokyn obžalovaného C. až do februára 2007. Potom už na CMR nepísali žiadne čísla, alebo rôzne a to aj z osobných motorových vozidiel. Popísala podrobne vystavovanie vyšších faktúr spoločne so svedkyňou W. s tým, že boli väčšinou vystavované späťne aj so spätnou CMR, boli vystavené tiež faktúry, ktoré nemali došlé faktúry, teda vstupy, pričom k faktúram vystavovali aj pokladničné doklady. Podrobne popísala spôsob vystavovania faktúr na základe pokynov obžalovaného C.. Pre faktúry chodili bratia F. väčšinou obžalovaný U. F..

K realizovanej preprave sa podrobne vyjadril svedok B. vodič kamióna, z ktorého výpovede je zrejmé, že na Slovensko prichádzal vždy s prázdny kamiónom, absolútne vylúčil akýkoľvek dovoz tovaru z Maďarska do Slovenskej republiky ako aj akúkoľvek prepravu tovaru do Českej republiky a Poľska. Faktúry, CMR, doklady o tankovaní a tachograf z každej jazdy odovzdával obžalovanému C.. Nikto iný na vozidle nejazdil a podrobne popísal aj okolnosti odcudzenia kamiónov z 15.11.2006 s tým, že on aj druhý vodič N. O. nechali vozidlá na parkovisku pri hoteli v meste O.. Jednoznačne vylúčil prepravu z L. CZ do GIP a tiež vylúčil prepravu od dodávateľov obžalovaného U. F. k odberateľom do Maďarska.

Aktivity spoločnosti L. s.r.o. podrobne popísal svedok N. X. konateľ tejto spoločnosti s tým, že jej konateľom sa stal len z dôvodu, že obžalovaný C. nemohol byť konateľom, nakoľko nemal čistý register trestov. Všetko vykonával na základe pokynov obžalovaného C., v Prahe mali iba jednu kanceláriu a zamestnankyňu, nemali žiadne skladové priestory. On sám ako konateľ nikdy so žiadnym odberateľom nejednal. Financie mal od obžalovaného C., išlo prevažne o forinty, ktoré vkladal na účet L. v OTP banke a okamžite robil prevod. Nikdy neobdržal úhrady za tovar, tovar nikdy nevidel, neskladoval. Fungoval iba ako kuriér účtovných dokladov.

Svedkyňa L. Q. konateľka spoločnosti B. IT popísala okolnosti prijatia konateľstva v uvedenej spoločnosti, dala si vyrobiť pečať, ktorú odovzdala obžalovanému C., nemala kancelárske ani skladové priestory, nikdy nevidela žiadny tovar, podpisovala len hotové účtovné doklady, ktoré jej predkladal obžalovaný C.. Nepozná obžalovaných O., ani P. a ani spoločnosti O. S., M., LF G.. Nevie čo je stavebný stroj I., nikdy ho nepredávala ani nevyhotovovala žiadne doklady súvisiace s jeho predajom. Rovnako tak konanie obžalovaných bez akýchkoľvek pochybností preukazujú aj výpovede ďalších svedkov U. P., výpovede svedkov, zástupcov daňových úradov G. F. D., G. P. P., G. P. F., G. H. C., G. P. C., či svedka P. A. - vedúceho colného oddelenia vo vzťahu k uplatneným nadmerným odpočtom či k náležitostiam CMR listov s tým, že späťne vystavovanie nákladného listu nesvedčí o riadnom vykonaní prepravy tovaru a ani odosielateľ ani prepravca, ani príjemca by s takýmto postupom až po skončení prepravy nemali súhlasiť.

Už orgány prípravného konania postupovali dôsledne v súvislosti s vykonávaním znaleckého dokazovania, ktorého závery či už z odboru ekonomika a podnikanie, či z odboru cestná doprava svedčia o tom, že v účtovníctve spoločnosti GIP sa nachádza predaný tovar, ktorý nebol priradený ku žiadnemu nákupu, chýbajú dodávateľské faktúry a iné účtovné doklady, ktorými by bol preukázaný nákup odpredanej komodity, resp. tiež že sa neuskutočnili prepravy deklarované v CMR pri konkrétnych skutkoch obžaloby. Zo znaleckého dokazovania je taktiež zrejmé, že účtovne deklarované prepravy vozidiel a ich súprav z technického hľadiska aj keď bolo možné spojiť, nebolo možné v CMR deklarované množstvo tovaru v jednom dni prepraviť, eventuálne boli uvádzané súpravy vozidiel, ktoré ani nebolo možné technicky spojiť a ani prepraviť deklarované množstvo tovaru v jednom dni.

Uplatňovanie neoprávnených vratiek nadmerných odpočtov DPH ako to uviedol okresný súd, vyplýva z daňových priznaní a protokolov o daňových kontrolách, z ktorých sú zrejmé závery daňových kontrol, na základe ktorých uplatnené nadmerné odpočty uznané neboli, boli neoprávnene uplatnené, k ich vyplateniu nedošlo.

Fiktívne konanie obžalovaných v predmetnej trestnej veci vyplýva a je preukázané jednoznačne aj výsledkami právnej pomoci, dôsledne vykonanej už orgánmi prípravného konania. Z výsluchu svedka A. je zrejmé, že spoločnosť U. K. O. O. obchodovala s liehovinami, o iných obchodoch nemá vedomosť, nepozná spoločnosť O. ani svedkyňu O.. Rovnako tak spoločnosť L. O. XXXX O.. W. nepozná spoločnosti L., P. GS, obžalovaného U. F., resp. ani ďalších obžalovaných v predmetnej trestnej veci. Z výpovede svedka P. je preukázané, že spoločnosť I. S. O. O. mal aj krajský súd preukázané, že nemá vedomosť o žiadnych obchodoch, nepozná slovenské spoločnosti Y., T., H. X., P. GS, neobchodoval so žiadnym hutníckym materiálom a nepozná ani firmu L. s.r.o. Z výpovede svedka D. N. je taktiež zrejmé, že spoločnosť U. S. O.. Budapešť nikdy neobchodovala so spoločnosťou L. ani so žiadnou inou slovenskou spoločnosťou. Svedkyňa D. F. jediná zamestnankyňa L. CZ s.r.o. Praha potvrdila, že firma nemala žiadne skladové priestory, konateľ N. X. privádzal účtovné doklady o ktorých nič nevedel s tým, že vo všetkom odkazoval na obžalovaného C., ktorý ju telefonicky inštruoval o vystavovaní faktúr bez toho, aby videla akýkoľvek tovar. Spravidla zachovala množstvo aj druh tovaru, menila iba dodávateľa a odberateľa. Rovnako tak vyplňala aj CMR k faktúram.

Svedkovia N. W. a F. G. popísali okolnosti týkajúce sa vkladov hotovosti.

Dokazovanie vykonané v predmetnej trestnej veci tak aj podľa názoru krajského súdu podrobne dokumentuje konanie obžalovaných a jeho závery vedú aj podľa názoru krajského súdu k jednoznačnému a ničím nespochybniteľnému výroku o vine tak, ako bol ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o argumentáciu jednotlivých obžalovaných, vyjadrenú v písomných dôvodoch podaných odvolaní, krajský súd konštatuje, že obhajobné námietky obhajoby sú vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností vyvrátené. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd pokiaľ ide o námietky obžalovaného F. vo vzťahu k účinnej ľútosti, resp. pokiaľ ide o námietky vo vzťahu k pojmovému znaku organizovanej skupiny na kvalifikované a vyčerpávajúce vyjadrenia prokurátora, ku ktorým v podstate nemá čo dodať ani doplniť.

Vo vzťahu k písomným dôvodom podaného odvolania zo strany prokurátora považuje krajský súd za potrebné uviesť, že sa stotožnil s názorom, že napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o treste nespĺňa všetky náležitosti zákonného ustanovenia § 168 ods. 1 a násl. Tr. poriadku. Na základe dokazovania vykonaného už okresným súdom, resp. doplneného vo vzťahu k osobám obžalovaných krajským súdom však nič nebránilo, aby odvolací súd rozhodol po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku vo vzťahu k všetkým obžalovaným (mimo obžalovaného Fúkõa) sám na verejnom zasadnutí. V demokratickom právnom štáte sú všetky orgány verejnej moci povinné rešpektovať základné práva a slobody a úlohou súdov je poskytovať im ochranu. Pri ochrane základných práv a slobôd je potrebné trvať na uplatnení zásady priamosti a bezprostrednosti. V prípade, že všeobecný súd zistí už sám porušenie základného práva, či slobody, je povinný uskutočniť všetky opatrenia k tomu, aby k ďalšiemu porušovaniu nedochádzalo a už existujúce porušenie odčiniť prostriedkami, ktorými disponuje v rámci svojej právomoci. V trestnom konaní sú tak sudy povinné rešpektovať požiadavku spravodlivej rovnováhy medzi obmedzením práva na osobnú slobodu na jednej strane a verejným záujmom na stíhaní a potrestaní príslušného subjektu na strane druhej (ÚS ČR IV.ÚS 380/09).

Ústava Slovenskej republiky v článku 48 ods. 2 zaručuje, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 1998 v článku 6 ods. 1 zakotvuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Primeraná lehota, v ktorej má byť vec prejednaná nie je výslovne stanovená, je však riešená judikatúrou Európskeho súdu a vyplýva z nej, že v trestnom konaní lehota začína plynúť od vznesenia obvinenia. Pri posudzovaní lehoty je potrebné prihliadať na zložitnosť prípadu, chovanie osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom a tiež k spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednali. Vo výnimočných prípadoch Európsky súd uznal za primeranú lehotu konania pred vnútroštátnymi orgánmi lehotu v trvaní 6 rokov. Svojimi dôsledkami v kontexte 10 rokov od spáchania obžalobného skutku môže nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

Ochrana práva na primeranú dĺžku konania, ktorú garantuje článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1, 2 Dohovoru, resp. kompenzácia jeho porušenia môže byť dosiahnutá prostriedkami, ktoré sú vlastné trestnému právu, ak sú jeho normy vykladané ústavne komformným spôsobom. Takto naznačený postup trestných senátov všeobecných súdov je aj istou formou prevencie pred nastúpením zodpovednosti súdu (štátu) a jeho povinnosti ku kompenzácii vo finančnom vyjadrení.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je tak bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces, pričom neprimeraná dĺžka konania je závažným a nežiadúcim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania.

Článok 6 ods. 1 Dohovoru nestanovuje žiadnu výchovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote.

Ako to už vyššie krajský súd uviedol, primeranosť dĺžky konania je judikatúrou ESLP posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre, akými sú zložitnosť prípadu, správanie sťažovateľa a správanie sa štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. ESLP v žiadnom zo svojich rozhodnutí nekonkretizoval všeobecne záväznú dobu,

ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať s tým, že každú trestnú vec je potrebné hodnotiť individuálne s poukazom na všetky konkrétne okolnosti daného prípadu.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že skutky v predmetnej trestnej veci boli spáchané v období posledného štvrťroka 2006 a prvého štvrťroka 2007. Obvinenie bolo vznesené dňa 21.12.2007. Obžalobu podal prokurátor na Okresný súd Košice I dňa 19.06.2012. Okresný súd následne nariadil vo veci termíny hlavného pojednávania, z ktorých sa viaceré nekonali, eventuálne boli odročené z rôznych procesných dôvodov. Išlo tak o dôvody na strane obžalovaných a ich obhajcov, ako aj o zákonné prekážky na strane prokurátora a súdu. Pokiaľ ide o dôvody odročenia zo strany obžalovaných zo spisového materiálu je zrejmé, že najčastejším dôvodom bol zdravotný stav obžalovaného Q., ktorý bol však vždy podložený lekárskou správou a to vrátane jeho opakovaných hospitalizácií a operácií, ktoré tento obžalovaný v priebehu hlavného pojednávania podstúpil. V spise je zaznamenaná aj ťažká dopravná nehoda obžalovaného O., ktorý však opakovane súhlasil aj s konaním v jeho neprítomnosti a neprítomnosť obžalovaného C. z dôvodu výkonu trestu v zahraničí vrátane úkonov smerujúcich k jeho dočasnému vydaniu po predchádzajúcom odmietnutí jeho vydania zo strany príslušného maďarského súdu. Pokiaľ ide o obžalovaného C., ďalším dôvodom na odročovaní pojednávania bola povinnosť súdu vyčekať na právoplatnosť rozhodnutia v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5T 17/2013. Zo spisu ďalej vyplývajú odročenia z dôvodu kolízií obhajcov, či dozorujúceho prokurátora a sporadické ospravedlnenia obhajcov aj z dôvodu podloženej práceneschopnosti. Po preskúmaní priebehu hlavného pojednávania tak krajský súd nezistil vyslovene obštrukčné chovanie zo strany obžalovaných, resp. úmyselné marenie priebehu hlavného pojednávania. Ak by súd prvého stupňa takýto dôvod odročovania pojednávania zistil, nepochybne by využil všetky dostupné procesné prostriedky Tr. poriadku, resp. by mu nič nebránilo tieto prostriedky využiť.

Pri posudzovaní dĺžky konania je tak z predloženého spisového materiálu zrejmé, že od spáchania skutkov uplynulo cca 16 rokov a samotné trestné stíhanie je proti obžalovaným vedené takmer 15 rokov. Od podania obžaloby uplynulo do rozhodnutia krajského súdu viac ako 10 rokov.

Pokiaľ ide o osoby obžalovaných, z odpisu z registra trestov sú zrejmé nasledujúce skutočnosti.

Obžalovaný U. F. nemá záznam v registri trestov, nebol doposiaľ súdne trestaný.

Obžalovaný H. F. má 1 záznam v odpise z registra trestov. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 128/07 zo dňa 2.6.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3To 6/2012 zo dňa 7.3.2013 mu bol uložený pre trestný čin podľa § 250c ods. 1,3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. peňažný trest vo výške 250.-€, ktorý zaplatil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný X. Q. má 5 záznamov v odpise z registra trestov v priebehu rokov 2007 až 2016 pre rôznu trestnú činnosť menšej spoločenskej nebezpečnosti. Vo všetkých prípadoch sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný E. O. má 2 záznamy v odpise z registra trestov. V prvom prípade ide o záznam z roku 1985, v druhom prípade z roku 2005 pre trestný čin ublíženia na zdraví s uložením peňažného trestu a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný F. P. má 5 záznamov v priebehu rokov 2006 až 2022 s tým, že v prvých štyroch prípadoch sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Pokiaľ ide o jeho posledné odsúdenie, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 12/2021 zo dňa 4.8.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/71/2021 zo dňa 1.3.2022 mu bol uložený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a primeraná povinnosť podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. splatiť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dlžné výživné k rukám oprávnenej osoby. Skúšobná doba mu plynie do 1.9.2023.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súdu nič nebráni neúmernej dĺžke konania zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutým osobám spravodlivé zadostučinenie. V tomto smere je judikatúra ESLP a t. č. už aj súdov Slovenskej republiky jednoznačná a vyplýva z nej, že zmiernenie trestu z dôvodu neprimeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obeť v

zmysle článku 34 Dohovoru za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnia nápravu.

Je nepochybné, že v predmetnej trestnej veci je doba, po ktorú je vedené trestné stíhanie voči obžalovaným nepríjemná a nezodpovedá požiadavkám zákonnosti, ústavnosti a spravodlivého procesu. Táto okolnosť nie je jedinou, avšak významnou okolnosťou pre zváženie formy kompenzácie porušeného práva na prejednanie veci v primeranej lehote. Popri rešpektovaní práva na prejednanie veci v primeranej lehote je potrebné zdôrazniť aj účel trestného konania, ktorým je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom má pôsobiť na upevnenie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávanía zákonov a pravidiel občianskeho spolužitia a čestného plnenia povinnosti k štátu a k spoločnosti. Preto pri zvažovaní formy kompenzácie nemohol krajský súd neprihliadnuť aj na stupeň závažnosti, charakter a rozsah trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaní v predmetnej trestnej veci dopustili a ktorá naplňa všetky pojmové znaky zločinu podľa § 277 ods. 1, 2 Tr. zák. u obžalovaných E. O. a F. P., za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov, § 277 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. u obžalovaného H. F. za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov a § 277 ods. 1, 2, 4 Tr. zák. u obžalovaných U. F. a X. Q. za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 7 až 12 rokov.

Dĺžka konania je tak v kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností významnou okolnosťou z hľadiska posudzovania výnimočných okolností prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., ktorá má vplyv na hodnotenie stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorý sa plynutím času znižuje, rovnako ako sa znižuje potreba postihnúť páchatel'a, keďže výrazným odstupom času sa miera aj účel trestu. V tejto súvislosti je krajský súd nútený tiež konštatovať, že celková dĺžka trestného konania v predmetnej trestnej veci presahujúca 16 rokov od spáchania skutku je podľa názoru krajského súdu nepríjemná a to aj po zohľadnení špecifik predmetnej trestnej veci spočívajúcich v potrebe využitia právnej pomoci v styku s cudzinou.

Zohľadniac popri vyššie uvedenom účele trestného konania aj právo obžalovaných na prejednanie veci v primeranej lehote, ako aj skutočnosť, že obžalovaný U. F. po spáchaní skutkov v predmetnej trestnej veci t.j. po dobu viac ako 16 rokov nebol odsúdený za žiadny trestný čin, resp. doposiaľ nebol vôbec odsúdený za trestný čin a v konečnom dôsledku aj skutočnosť, že k vyplateniu nadmerného odpočtu nedošlo, (i keď to nemá žiadny vplyv na naplnenie pojmových znakov žalovaného zločinu) dospel krajský súd k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody po dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 3 písm.d/ Tr. zák., že tomuto obžalovanému postačí uloženie podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov, v ktorej krajský súd zohľadnil aj mieru účasti tohto obžalovaného na trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Miera účasti na trestnej činnosti zároveň viedla krajský súd aj k uloženiu trestu zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 2 rokov. Vo vzťahu k tomuto obžalovanému zároveň krajský súd aplikoval vzhľadom na jeho predchádzajúci život poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a v nadväznosti na to ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., t.j. zníženie hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Takto uložený podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti tak podľa názoru krajského súdu spĺňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie a je zároveň primeranou kompenzáciou za porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré v sebe bezpochyby zahŕňa aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote.

Oproti názoru okresného súdu a aj prokurátora síce krajský súd ukladal trest vo výmere dvoch rokov bez probačného dohľadu, avšak na dlhšiu skúšobnú dobu, ktorej pôsobenie považuje za účelnejšie ako probačný dohľad, keďže doposiaľ obžalovaný nebol trestne stíhaný.

Obdobne je krajský súd toho názoru, že sú splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby aj u ďalších obžalovaných.

U obžalovaného H. F. ide o uznanie viny v odseku 3 § 277 Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 4 až 10 rokov odňatia slobody. Tento obžalovaný bol raz súdne trestaný pre trestný čin menšej spoločenskej

nebezpečnosti v roku 2013, hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Preto aj v jeho prípade krajský súd aplikoval ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j. poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním skutku viedol riadny život a ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. o znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovaný participoval na dvoch skutkoch v predmetnej trestnej veci.

Podľa § 39 ods. 3 písm.e/ Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako 5 rokov.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností tak krajský súd akceptujúc aj dôvody odvolania prokurátora oproti názoru okresného súdu uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorý považuje vzhľadom na všetky skutočnosti na ktoré poukázal za primeraný a spravodlivý, splňajúci všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

V zmysle zákonnej úpravy platnej v čase spáchania skutku (fakultatívna možnosť ukladania trestu zákazu činnosti), zohľadniac dĺžku konania, mieru účasti obžalovaného na skutku a jeho predchádzajúci život dospel krajský súd zároveň k záveru, že ukládanie trestu zákazu činnosti tomuto obžalovanému nie je nevyhnutné.

Obdobnými úvahami sa spravoval krajský súd aj vo vzťahu k obžalovanému X. Q., u ktorého ide o odsúdenie rovnako ako ju obžalovaného U. F. pre odsek 4 § 277 Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 7 až 12 rokov trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 3 písm.d/ Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Ako to už krajský súd vyššie uviedol, vo vzťahu k osobe tohto obžalovaného z odpisu z registra trestov vyplýva, že má 5 záznamov v odpise z registra trestov v priebehu rokov 2007 až 2016 s tým, že vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Posledný záznam je z roku 2016, osvedčil sa 11.5.2018.

U tohto obžalovaného krajský súd popri aplikácii ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák. aplikoval aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. t.j., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a súčasne pri absencii priťažujúcej okolnosti aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. o znížení hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti a argumentáciu prokurátora uložil tomuto obžalovanému oproti názoru okresného súdu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorý podľa názoru krajského súdu za daných okolností splňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Trest zákazu činnosti vzhľadom na jeho následný postoj v predmetnej trestnej veci a značný odstup času tomuto obžalovanému neukladal, keďže v čase spáchania skutku išlo o fakultatívnu možnosť tento trest ukladať.

Obžalovaný E. O. bol uznaný vinným pre odsek 2 § 277 Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 3 až 8 rokov trestu odňatia slobody. Jeho dve predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť menšej spoločenskej nebezpečnosti sú z roku 1985 a 2005, hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Participoval na jednom zo žalovaných skutkov.

Preto krajský súd aplikujúc aj u tohto obžalovaného ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák. a v nadväznosti na to aj ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. po znížení hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby uložil obžalovanému akceptujúc odvolacie dôvody prokurátora oproti názoru okresného súdu trest odňatia slobody vo výmere jedného roka (vychádzajúc taktiež z ustanovenia § 39 ods. 3 písm.e/ Tr. zák.) s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ktorý za daných

okolností podľa názoru krajského súdu spĺňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Rovnako ako u obžalovaného O. aj u obžalovaného F. P. ide o uznanie viny pre odsek 2 § 277 Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 3 až 8 rokov trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o jeho predchádzajúci život, v priebehu rokov 2006 až 2022 má 5 záznamov v odpise z registra trestov, z toho v štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Právnu relevanciu pre účely ukladania trestu má však jeho posledné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 12/2021 zo dňa 4.8.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/71/2021 zo dňa 1.3.2022, ktorým bol právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov (skúšobná doba plynie do 1.9.2023) a s uložením primeranej povinnosti splatiť dlžné výživné v priebehu plynutia skúšobnej doby.

Z uvedeného dôvodu krajský súd u tohto obžalovaného aplikoval popri poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. aj ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. ustálil priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že spáchal viac trestných činov, keďže v danom prípade sú bezpochyby splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti majúce význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, vrátane odvolacích dôvodov prokurátora uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pričom tento trest ukladal ako trest súhrnný.

Obligatórne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 12/2021 zo dňa 4.8.2021 v spojení s uznesením krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/71/2021 zo dňa 1.3.2022 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad.

V nadväznosti na uvedený rozsah zrušenia výroku o treste a spôsobe jeho výkonu uložil obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. povinnosť, aby počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia splatil dlžné výživné k rukám matky L. L., nar. X.X.XXXX vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 12/2021.

Pokiaľ však ide o obžalovaného I. C., krajský súd po oboznámení sa s dôvodmi podaného odvolania zo strany prokurátora dospel k záveru, že pokiaľ ide o výrok o treste u tohto obžalovaného bude potrebné vykonať dokazovanie k podmienkam ukladania trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom v trestnej veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 17/2013 zo dňa 07.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 6To 84/2020 zo dňa 27.05.2021, ktorým mu bol podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 105 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov.

Po pripojení spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 17/2013 tak bude potrebné skúmať, či v danom prípade neprichádza do úvahy ukladanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Je podľa názoru krajského súdu potrebné aby skúmanie zákonných podmienok ukladania trestu u tohto obžalovaného opätovne posúdil súd prvého stupňa, pretože ide o skutočnosť, ktorá môže mať eventuálne vplyv na výšku uloženého trestu s tým, že ak by v danom prípade vykonal dokazovanie a rozhodol krajský súd ako odvolací súd, čím by nahrádzal činnosť súdu I. stupňa, nebolo by zachované právo obžalovaného podať opravný prostriedok.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.